

عنوان مقاله:

رابطه هوش معنوی با تاب آوری و رضایت از زندگی در سالمندان

محل انتشار:

کنفرانس ملی ایده های نوین در روانشناسی و علوم تربیتی با تاکید بر پژوهش های علمی اخیر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اسماعیل اسدپور - استادیار گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

مریم سادات انوار - گروه راهنمایی و مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

اهداف: سالمندی، مهم ترین پدیده مردم شناختی اواخر قرن بیستم و ابتدای قرن بیست و یکم است. از این رو پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه بین هوش معنوی با تاب آوری و رضایت از زندگی در سالمندان انجام شد. مواد و روش ها: روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری این تحقیق شامل تمامی سالمندان ساکن در شهر شیراز بود که در مجموع 140 شرکت کننده به طور در دسترس انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسش نامه های هوش معنوی کینگ، تاب آوری کانر و دیویدسون و رضایت از زندگی دینر و همکاران جمع آوری و به کمک آزمون های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون تحلیل شدند. یافته ها: در یافته های توصیفی به ترتیب میانگین و انحراف معیار تاب آوری 92/42 و 15/43، هوش معنوی 67/65 و 14/44، رضایت از زندگی 22/68 و 5/9 به دست آمد. نتایج پژوهش نشان داد بین هوش معنوی و تاب آوری رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. ($p < 0/01$) و بین متغیرهای هوش معنوی و رضایت از زندگی نیز رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. ($p < 0/01$) نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاکی از اهمیت و تاثیر هوش معنوی بر تاب آوری و رضایت از زندگی است. بنابراین به منظور افزایش سطح تاب آوری و رضایت از زندگی سالمندان به افراد فعال در حوزه سالمندان پیشنهاد می شود زمینه های افزایش معنویت و هوش معنوی را فراهم نمایند.

کلمات کلیدی:

هوش معنوی، تاب آوری، رضایت از زندگی، سالمندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/859254>

